

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 28. januar 2019 i sag nr. BS 3-813/2017:

sagsøger
(advokat Solveig Værum Nørgaard, Viborg)
mod
Alm. Brand A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø
(advokat Niels Hjortnæs, København)

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen drejer sig om, hvorvidt sagsøgeren, sagsøger, på grund af tilskadekomst ved et færdselsuheld er berettiget til svie- og smertegodtgørelse og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, herunder feriepenge, i videre omfang end anerkendt af sagsøgte, Alm. Brand A/S.

sagsøger har nedlagt følgende påstande:

Alm. Brand A/S (herefter Alm. Brand) tilpligtes at betale svie og smertegodtgørelse med kr. 2.660 med tillæg af procesrenter fra den 20. november 2015 til betaling sker.

Alm. Brand tilpligtes at betale tabt arbejdsfortjeneste for perioden 3. oktober 2014 – 7. januar 2018 med 254.161,96 kr. med tillæg af renter, således at de 4.252,84 kr. forrentes fra den 15. januar 2015 til betaling sker, 18.678,33 kr. forrentes fra den 27. marts 2015 til betaling sker, 73.329,59 kr. forrentes fra den 20. november 2015 til betaling sker, 41.851,52 kr. forrentes fra den 23. marts 2016 til betaling sker, 80.789,57 kr. forrentes fra sagens anlæg til betaling sker og 35.283,14 kr. forrentes fra den 20. marts 2018 til betaling sker.

sagsøger har subsidært påstået kravet på 254.161,96 kr. forrentet således, at 3.095,26 kr. forrentes fra den 15. januar 2015 til betaling sker, 15.186,30 kr. forrentes fra den 27. marts 2015 til betaling sker, 48.212,16 kr. forrentes fra den 20. november 2015 til betaling sker, 83.599,23 kr. forrentes fra den 23. marts 2016 til betaling sker, 68.785,87 kr. forrentes fra sagens anlæg til betaling sker og 35.283,14 kr. forrentes fra den 20. marts 2018 til betaling sker.

sagsøger har opgjort sit krav således:

Svie smerte godtgørelse for perioden 02.06. - 16.06.2015, 14 dage á kr. 190	kr. 2.660,00
--	--------------

Tabt arbejdsfortjeneste:

Uenighed om indregning af feriepenge indtil 23.12.2014	kr. 4.252,84
24.12.2014 - 25.06.2016 (fuld sygemelding)	kr. 167.226,54
26.06.2016 - 01.01.2017 (delvis genoptagelse af arbejde)	kr. 30.975,95
02.01.2017 - 16.04.2017 (delvis genoptagelse af arbejde)	kr. 16.423,49
17.04.2017 - 07.01.2018 (delvis genoptagelse af arbejde)	<u>kr. 35.286,14</u>
I alt	kr. 254.161,96

I perioden fra den 26.06.2016 - 07.01.2018

Kunne have tjent	523.383,55 kr.	
Har tjent	<u>440.700,70 kr.</u>	
Tabt arbejdsfortjeneste	82.682,85 kr.	16 %

Alm. Brand har principalt påstået frifindelse, subsidiært frifindelse mod beta-ling af et mindre beløb end det af sagsøger påståede.

Alm. Brand har anerkendt den talmæssige opgørelse af sagsøgers erstatningskrav og opgørelsen af den subsidiære rentepåstand.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Af oplysningerne i sagen fremgår, at sagsøger den 20. juli 2014, da han var 26 år, var udsat for et færdselsuheld. Han kom kørende på motorcykel og blev påkørt af en personbil, der var ansvarsforsikret hos forsikrings-selskabet Alm. Brand A/S. sagsøger blev kastet hen over bilen og fik et alvorligt brud i venstre hånd og et brud på højre knæ. Hånden blev opereret, og knæet blev behandlet konservativt. Der blev herefter iværksat forskellige former for genoptræning. Den behandlende overlæge vurderede den 16. juni 2015, at der vil være et mindre blivende mén i højre knæled og et betydeligt blivende mén i venstre tommel og håndled.

sagsøger var på ulykkestidspunktet ansat på fuld tid som timelønnet specialarbejder i Aage Vestergaard Larsen A/S, hvor han havde arbejdet siden 3. juni 2013. Han blev opsagt den 28. november 2014 med lovligt opsigelsesvarsel til fratræden den 23. december 2014. Ifølge den skriftlige opsi-

gelse blev sagsøger opsagt på grund af omlægninger i produktionen. På sagsøgers advokats anmodning bekræftede selskabets direktør ved mail af 20. maj 2016, at årsagen til, at det netop var sagsøger, der blev fyret, var, at han var sygemeldt på grund af færdsel-sulykken og derfor alligevel ikke kunne varetage sit arbejde.

Det fremgår af sagsøgers lønsedler, at han fra sin arbejdsgiver modtog fuld løn under sygdom inklusive feriepenge til og med den 4. oktober 2014. Herefter modtog han sygedagpenge fra Randes Kommune fra den 6. oktober 2014 til og med den 25. juni 2016. I perioden var der løbende opfølgningssamtaler med Jobcentret. I sommeren 2015 var han i virksomhedspraktik på deltid og med skånehensyn med henblik på afklaring af arbejdsvejen. Den 29. september 2015 oplyste sagsøger til Jobcentret, at han ikke følte sig klar til raskmelding på grund af smerter i venstre hånd og højre knæ. Samtidig fik Jobcentret oplysninger om, at sagsøger havde kognitive vanskeligheder som følge af en hjerneblødning som 9-årig, og kommunen indhentede herefter en neuropsykologisk undersøgelse. Af konklusionen af den neuropsykologiske erklæring af 12. november 2015 fremgår, at sagsøger har et nedsat kognitivt funktionsniveau grundet en erhvervet hjerneskade. Skaden er varig med varige følger, og tilstanden er stationær.

Herefter blev der igangsat et arbejdsmarkedsrettet forløb med henblik på at afklare sagsøgers arbejdsveje og støtte ham i at opnå indsigt og strategier i forhold til sine begrænsninger. Den 1. februar 2016 blev sagsøger henvist til et neurorehabiliteringsforløb ved Hjerneskadecentret, og fra den 10. marts 2016 til den 10. juni 2016 var han sideløbende i virksomhedspraktik med fastsatte skånehensyn hos DTV Teknik & Værktøj ApS. Efter afslutningen af de to forløb afholdt Jobcentret en opfølgningssamtale med sagsøger, som herefter den 25. juni 2016 raskmeldte sig til sin a-kasse. Jobcentret traf samtidig afgørelse om ophør med udbetaling af sygedagpenge.

I perioden 28. juni 2016 - 1. januar 2017 arbejdede sagsøger på deltid ved sit tidligere praktiksted og desuden i vikarjobs på forskellige virksomheder. I ca. 10 uger af perioden modtog han dagpenge fra a-kassen, og i to uger modtog han feriedagpenge. Hans samlede indtægt i denne periode er opgjort til 146.986,50 kr. For perioderne 2. januar 2017 - 16. april 2017 og 17. april 2017 - 7. januar 2018 havde han indtægter i form af løn, feriedagpenge og arbejdsløshedsdagpenge på henholdsvis 81.118,06 kr. og 212.596,14 kr.

Alm. Brand anerkendte erstatningsansvaret for ulykken og udbetalte den 27. oktober 2015 17.969,63 kr. og den 28. april 2016 5.141,75 kr. i erstatning til sagsøger for tabt arbejdsfortjeneste for perioden 6. oktober 2014 - 23. december 2014. Alm. Brand betalte dog alene erstatning for feriepenge fra den 21. november 2014, dvs. 4 måneder efter færdselsulykken. Endvidere

betalte Alm. Brand svie og smertegodtgørelse til sagsøger fra ulykkestidspunktet til den 2. juni 2015, hvor han startede i virksomhedspraktik. De øvrige krav blev afvist.

Sagen blev anlagt den 19. juli 2017.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i en vejledende udtalelse af 12. januar 2018 vurderet, at sagsøger som følge af ulykken den 20. juli 2014 har et varige mén på 15 % og et erhvervsevnetab på 15 %. Af udtalelsen fremgår endvidere, at sagsøger vurderes at have haft en fuld erhvervsevne forud for ulykken. Efter en anmodning om genvurdering har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 26. april 2018 fastholdt sin vurdering. Alm. Brand har betalt mén godtgørelse til sagsøger i overensstemmelse med udtalelsen.

Der har været fremlagt årsopgørelser fra SKAT for sagsøger for indkomstårene 2009 - 2014 samt oplysninger om hans indtægter i form af løn, dagpenge og sygedagpenge for årene 2009 - 2017. Alm. Brand har ud fra disse oplysninger opgjort sagsøgers indtægtsforhold således:

2009	løn, sygedagpenge og dagpenge	229.889 kr.
2010	løn, dagpenge og sygedagpenge	245.063 kr.
2011	løn og dagpenge	222.837 kr.
2012	løn og dagpenge	305.019 kr.
2013	løn	276.494 kr.
2014	løn og sygedagpenge	249.522 kr.
2015	sygedagpenge	215.020 kr.
2016	sygedagpenge, løn og dagpenge	250.158 kr.
2017	løn, dagpenge og feriedagpenge	264.102 kr.

Gennemsnitlig årlig indtægt 2009 - 2013 = 255.860 kr.

Alm. Brand har udarbejdet et hjælpebilag om indtægtsdifference, hvori der blandt andet er anført:

"Eksempel 1 - Forventet løn svarende til indtægt på skadestidspunktet:

"Forventet indtægt 2017 - 45 uger x 6.475,37 = 291.391,65 kr.
Opreguleret fra 2014 til 2017 (291.391,65 + 5,19%) = 306.514,87 kr.

Faktisk lønindtægt 2017 = 252.306,20 kr.
Dagpenge september 56,87 timer á 174,80 kr. (bilag 20) = 9.940,87 kr.
Dagpenge januar 160 timer á 174,80 kr. (bilag 12f) = 27.968,00 kr.
I alt faktisk og opreguleret indtægt 2017 = 290.215,07 kr.

Indtægtsdifference mellem forventet og faktisk/opreguleret indtægt:
306.514,87 - 290.215,07 kr. = 16.299,80 kr. svarende til indtægtsdifference

på 5,31 %"

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af sagsøger og af vidnet.

sagsøger har forklaret, at han var omkring 28 år på ulykkestids-punktet. Han kørte på motorcykel og så en bil holde i højre side. Bilen kørte lige ud foran ham. Han nåede at bremse lidt, men kom ud at flyve, da han kørte ind i bilen. Han brækkede håndleddet eller en håndrodsknogle og sin tommeltot og slog benet. Han har været gennem 3 operationer i venstre hånd, senest i september 2018, hvor han fik fjernet dødt væv. Han har stadig mange smerter i venstre hånd, som er hans dominerende hånd. Der er nedsat følesans og nedsat finmotorik og bevægelighed i hånden. Han får jag i hånden ved brug, og den kan blive nærmest lammet, hvis han rører ved værktøj, der vibrerer. Efter han sluttede genoptræningen af hånden på sygehuset, fortsatte han træningen hjemme. Han lavede øvelser hjemme indtil juli/august året efter. Det var spejløvelser og styrkeøvelser.

Han tror ikke, at han var blevet fyret fra Aage Vestergaard Larsen A/S, hvis ikke han var blevet syg. Det var planlagt, at han og produktionschefens søn skulle oplæres i at anvende en særlig maskine til at kværne og sortere plastic, men det kunne han ikke blive, da han var syg. Han kunne betjene flere maskiner på fabrikken og kunne oplæres i anvendelsen af de øvrige. Han har teknisk flair og er god til at arbejde med maskiner. Han har tidligere været i plastbranchen. Han var en fleksibel medarbejder uden familie og kunne tage overarbejde og natarbejde. Det har han gjort flere gange.

Før ulykken, i 2009, var han ansat ved Olympia. Han reparerede cykler og stod i forretningen. Han blev fyret på grund af manglende ordrer som følge af finanskrisen. Han arbejdede ikke ved T. Hansen i 2010, men fik i begyndelsen af 2010 udbetalt løn for arbejde, der var udført i 2009. I 2010 kom han til skade med sit knæ, efter han havde taget truckcertifikat. Han var sygemeldt og fik træning ved fysioterapeut. Efter han var blevet raskmeldt, arbejdede han for Walin i nogle måneder. Han var ansat på en 3 måneders kontrakt. Walin havde en god sommer og ansatte vikarer. Han fik også arbejde i virksomheden senere, efter han havde sendt en kort ansøgning. Han blev sendt derud af Jysk Vikarservice, men arbejdet blev aftalt direkte med virksomheden. I 2011 var han ledig i flere perioder. Gennem vikarbureauet Industries fik han arbejde ved Vestas. I begyndelsen havde han ikke ønsket at være tilknyttet vikarbureauer, men han ændrede mening, da han prøvede at søge job gennem et bureau og fandt ud af, der var masser af arbejde at få. I 2012 arbejdede han gennem vikarbureauet JKS hos Expedit som vikar, og han blev senere fastansat ved Expedit i ca. 1 år. Der blev lavet arbejdsfordeling, og han blev sagt op. I opsigelsesperioden fandt han et andet vikarjob ved Vestas gennem vikarbureauet. Senere fik han fast arbejde ved Aage Vestergaard Larsen A/S.

Efter ulykken fik han igen i 2017 arbejde hos Expedit af samme slags som tidligere, men det gik ikke så godt, da der var meget manuelt arbejde. Han kunne ikke holde samme tempo som tidligere. Der var mange løft, og han løftede omkring 8 ton om dagen.

Efter ulykken var hans første job hos Dansk Teknik og Værktøj. Han startede op en tirsdag og var ansat på deltid. Han havde fri i en uge ind imellem i stedet for at have nedsat ugentlig arbejdstid. Han kunne godt arbejde i 8 timer om dagen, dog afhængigt af arbejdsopgaverne. Ved virksomheden Dalton, som han fik arbejde hos gennem JKS, kunne han ikke klare arbejdet. Han kunne ikke kravle rundt på grund af skaden i knæet, og det var for hårdt for hans hånd at foretage de nødvendige opgaver. Han var der i 14 dage, og så måtte han opgive. Han har også arbejdet ved Dansk Fragtmandscentral. Det var hårdt, manuelt arbejde, og nogle dage blev han sendt tidligt hjem, og andre dage fik han overarbejde. Han brød sig ikke om det og fik andet arbejde.

Bilag 12 c er lønsedler for perioden 28. november 2016 til 1. januar 2017. Han var i tapperiet og tappede æg på dunke og kikkede æg ud. Han kunne ikke holde til arbejdet, hvor der var mange vrid. Bilag 12 d er lønsedler fra arbejde for vikarbureauet Kelly Service, som sendte ham ud til Danfoss, hvor han kørte varer fra og til maskinerne med truck. Han var der kun 1 uge, da vikariatet ikke varede længere. Bilag 12 e er en lønseddel fra Jysk Vikarservice. I marts 2017 var han ved Wavin, hvor han tidligere havde arbejdet. Han arbejdede ved nogle andre maskiner, men han kunne ikke følge de andres tempo og havde svært ved at lave de bevægelser, der skulle anvendes til at pakke tingene. Han kunne se, at han lå 20 % under sine kolleger ved registrering af emner.

I flere perioder var han tilmeldt a-kassen og modtog dagpenge. Det skyldtes, at vikarperioderne ikke altid var hele uger, og der derfor var ledige dage mellem arbejdet på arbejdspladserne, hvor han modtog dagpenge.

Bilag 18 er lønsedler fra Wavin, hvor han var i en længere periode. Han arbejdede ikke altid 5 dage om ugen. Han arbejdede 7 dage og havde fri i 5 dage. Der blev suppleret med vagter, men pga. smerter kunne han ikke tage vagterne, og han havde også sygeperioder på grund af smerter i hånden. I september 2017 kom han til TeamVikaren.dk, jf. bilag 19. Her arbejdede han ved H.J. Hansen på skrotpladsen, hvor han kørte maskiner og sorterede metal. Det kunne han godt klare.

Ulykken har påvirket, hvilke jobs han kan tage. Der er grænser for, hvor meget han skal bevæge hænderne og kravle på knæ, og hvor hurtigt han kan arbejde. Afhængigt af arbejdsopgaverne kan han godt arbejde på fuld tid. Han mener, han kunne have fået en højere indtjening, hvis ikke ulykken havde været der.

Han blev født med to maldeformationer i hjernen, og som 9-årig sprang den ene. Han har fået strålebehandling for, at den anden ikke springer. Det har givet ham problemer med empati, indlæring, socialt samvær mv. Lægerne mente ikke, at han ville kunne lære at læse og skrive og have et almindeligt arbejde. I dag kan han læse og skrive dansk, engelsk og en del spansk, og han bor alene. Han var i 2011 til neurologisk undersøgelse, da han ikke havde det så godt og havde svært ved at få arbejde. Han har stadig de samme problemer, men lærer stadig. I dag har han nedsat bevægelighed, nedsat følelse og smerter i venstre hånd, der både kommer som jag og er der kontinuerligt. En gang imellem føler han stærke smerter. Han har konstante smerter, ikke kun smerter en gang imellem. Hvis han er optaget af noget, kan han glemme dem, men når han slapper af, mærker han smerterne. I marts 2015 fik han udleveret et selvtræningsprogram af ergoterapeuterne, jf. bilag 1, side 25. Han skulle både træne hånden og bruge hånden i det daglige.

Han er sikker på, at han kunne have fortsat hos Aage Vestergaard Larsen A/S, hvis han ikke var kommet til skade. De byggede et nyt vaskeanlæg med flere processer, som han skulle køre sammen med en anden medarbejder. Han havde ikke så meget kontakt til direktøren, Franz Cuculiza, men mest med produktionschefen, som ikke længere er i virksomheden. Man flyttede en natmand over på daghold og oplærte ham i den maskine, som han skulle have været oplært i og arbejdet med. Det var planen, at han skulle lave omstillinger, det vil sige manuelle ændringer ved maskinen til forskellige processer, samt rengøre og fodre maskinen med plastic, som skulle kværnes. Der kunne fodres med gravemaskine, ved ophældning fra sæk og påfyldning med truck mv. I dag vil han ikke kunne klare arbejdet, da han vil skulle lave nogle bevægelser med hænderne for at skubbe emner i maskinen, som han ikke kan klare.

Han er enig med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i, at det vil være svært for ham at blive omskølet, da det kræver koncentration, og hans er svingende. Det er nemmere for ham at udføre rutinemæssige opgaver, som ikke kræver så høj en koncentration. Der er forskel på hans koncentration fra dag til dag. Det var også en udfordring for ham, da han tog uddannelsen som knallertmekaniker.

Vidnet har forklaret, at han er administrerende direktør i virksomheden Aage Vestergaard Larsen A/S, der er en oparbejdningsfabrik til gen-anvendelse af plast. Han kan godt huske sagsøger. Jesper passede sit arbejde, og de havde intet at udsætte på hans arbejde. Den 28. november 2014 opsagde han Jesper på grund af omlægninger i produktionen. Det var en rutinemæssig vurdering af behovet for arbejdsstyrken i forhold til det arbejde, der skulle udføres. Han kan ikke huske, om der skulle afskediges 1 eller 2 personer. Der er ca. 50 medarbejdere i virksomheden. Han kunne vælge mellem ca. 10 medarbejdere ved fyring. Når de skulle vælge, hvem de ville afskedige, lagde de vægt på medarbejdernes kompetencer og tilstedeværelse,

herunder sygefravær. Det havde betydning, at sagsøger ikke havde været på virksomheden siden ulykken den 20. juli 2014, da sygdom påvirker driften i virksomheden. Hvis sagsøger havde været til stede på virksomheden, ville der sandsynligvis være blevet afholdt en samtalerunde, hvor han var blevet inddraget. Ved afskedigelser indgår kompetencer med større vægt i vurderingen, end hvor længe man har været ansat. Han kan ikke huske, hvordan sagsøgers kompetencer var i forhold til de øvrige medarbejdere. Man kunne have valgt at afskedige sagsøger, selvom han havde været på arbejdspladsen. Sagsøger havde ikke dårligere kompetencer end andre, da han passede sit arbejde. Han kan ikke huske, om andre ansatte havde været ansat i kortere tid end sagsøger.

Parternes synspunkter

sagsøger har i sit påstandsdokument anført følgende:

"Anbringender:

Til støtte for påstanden om, at der skal afregnes svie og smerte godtgørelse for perioden 02-16.06.2015 – i alt 14 dage af kr. 190, i alt kr. 2.660, anføres,

At der i henhold til Erstatningsansvarsloven § 3 skal betales svie og smertegodtgørelse så længe skadelidte er syg, og i særlige tilfælde selv om skadelidte ikke er syg.

I henhold til retspraksis er man syg, når man er sygemeldt og undergivet en vis lægelig eller anden behandling.

Skadelidte var fuldt ud sygemeldt frem til den 25. juni 2016, og under lægelig behandling frem til den 16. juni 2015. Den 16. juni 2015 afsluttes den lægelige behandling på ortopædkirurgisk afdeling i Randers, dette fremgår af bilag 1.

Sagsøgte har anført, at perioden med svie og smerte godtgørelse skulle stoppe da der den 2. juni 2016 blev påbegyndt arbejdsmæssig afklaring. At der er påbegyndt arbejdsmæssig afklaring kan ikke føre til andet resultat, idet skadelidte fortsat modtog sygedagpenge, formålet med virksomhedspraktikken var at afklare arbejdsevnen, og der var betydelige skånehensyn, herunder nedsat tid jf. bilag 2. Skadelidte kunne således ikke varetage ordinært arbejde i perioden 2-16. juni 2015, og var derfor at anse som syg i Erstatningsansvarslovens forstand.

Til yderligere støtte anføres, at det først var i februar 2016, at sagsøgte udbetalte mengodtgørelse.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har ved udtalelse af 12. januar 2018 udtalt, at der er et betydeligt men-tab på 15 %.

Forså vidt angår spørgsmålet om der skal beregnes feriepenge af de første 4 mdr. af sygeperioden, hvor der ikke udbetales fuld løn under sygdom, skal anføres til støtte for påstanden om, at der skal tillægges feriepenge,

At Ferielovens § 25, stk. 1, lød på skadestidspunktet således: *"Hvis en lønmodtager, der ikke har ret til fuld løn under sygdom, har fravær af mere end 3 arbejdsdages varighed på grund af enten sygdom eller tilskadekomst i virksomheden, betaler arbejdsgiveren fra første fraværsdag sygeferiegodtgørelse med 12,5 pct. af en løn, der beregnes på grundlag af lønmodtagerens sædvanlige løn i de sidste 4 uger før fraværet, jf. dog stk. 2."* efter stk. 4 er perioden 4 mdr.

Allerede fordi asgsøger har ret til fuld løn under sygdom finder bestemmelsen ikke anvendelse, og der skal således tillægges feriepenge for perioden efter 04.10.2014.

Til støtte for påstanden om, at der skal betales tabt arbejdsfortjeneste fra den 23. december 2014 og indtil der foreligger en endelig udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vedrørende erhvervsevnetabet, anføres

At Erstatningsansvarslovens § 2 lyder *"Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ydes, indtil skadelidte kan begynde at arbejde igen. Må det antages, at skadelidte vil lide et erhvervsevnetab på 15 pct. Eller derover, ydes erstatning indtil det tidspunkt, hvor det er muligt midlertidigt eller endeligt at skønne over skadelidtes fremtidige erhvervsevne"*

Sagsøgte har ikke forud for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse af 12. januar 2018 foretaget et skøn over den fremtidige erhvervsevne, hvorfor perioden med tabt arbejdsfortjeneste løber frem til, at der foretages en vurdering heraf. Det fremgår af U.2010.1797Ø, hvor er anført *"vedvarer pligten til at betale erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, indtil Arbejdsskadestyrelsens udtalelse foreligger, medmindre skadevolderen eller forsikringsselskabet forinden på forsvareligt grundlag har foretaget et rimeligt skøn over erhvervsevnetabet og udbetalt erstatning i forhold hertil"* Alm. Brand har ikke foretaget noget skøn over erhvervsevnen.

Derfor løber forpligtelsen til at betale tabt arbejdsfortjeneste frem til udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring foreligger.

At skadelidte i sygeperioden blev afskediget med fratræden den 23. december 2014 ændrer ikke herpå, idet afskedigelsen primært var begrundet i skadelidtes sygdom, hvilket er bekræftet af forklaringen, som Jesper har modtaget fra arbejdsgiver og den erklæring, som arbejdsgiver efterfølgende har afgivet. Der henvises til bilag 6 og 10.

At det var forventeligt, at der vil blive et varigt erhvervsevnetab over 15 % som følge af ulykken, hvilket efterfølgende også er bekræftet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse af 12. januar 2018, hvor det varige erhvervsevnetab er vurderet til 15 %, hvorfor der skal betales tabt arbejdsfortjeneste frem til dette tidspunkt.

At sagsøger vælger at raskmelde sig fra kommunen, og forsøge at genoptage arbejdet ændrer ligeledes ikke herpå.

Sagsøger har i øvrigt ikke kontinuerligt været i fuldtidsarbejde og har ikke kunnet tjene det samme som tidligere. Som det fremgår ovenfor, så har der i perioden fra den 25. juni 2016 og frem været en lønning på 16 %.

At sagsøgte har gjort gældende, at tidligere erhvervet hjerneskade har påvirket mulighederne for at genfinde tilknytningen til arbejdsmarkedet ændrer ikke herpå.

Der er tale om en hjerneskade, som sagsøger pådrog sig som 9 årig. Sagsøgers indtjeningssevne forud for ulykken var udtryk for dennes indtjeningssevne med hjerneskaden. Det fremgår også af sagens akter at sagsøger har levet uden nogen påvirkning af erhvervsevnen med skaden.

Det fremgår af ”Erstatningsretten” af Bo von Eyben, s. 281

”Hvis skadelidtes sygdomsanlæg (sygdom) er ”indkapslet” i den forstand, at det må lægges til grund, at den pågældende særlige disposition (følsomhed) hos skadelidte ikke ville have medført nogen skade, hvis ikke As handling var indtrådt, er A som nævnt ovenfor i afsnit 2.1.2.2 om adækvans ansvarlig for den fulde skade – så langt gælder det, at skadevolderen ”must take the victim as he finds him”.

Det er således uden betydning for erstatningens størrelse, at der har været forudbestående forhold, da disse alene udløses af ulykken i nærværende sag.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skriver i vejledende udtalelse af 12. januar 2018 (bilag 24, s. 4n – 5ø) *”Vi er opmærksomme på, at sagsøger som barn fik en hjerneblødning grundet karminsdannelser i hjernen. Hjerneblødningen har imidlertid ikke haft indflydelse på sagsøgers erhvervsevne forud for skaden. Vi vurderer derfor, at det er sandsynliggjort at der ikke var erhvervsmæssige funktionsbegrænsninger forud for skaden. Vi har lagt vægt på at sagsøger på skadestidspunktet arbejdede på fuld tid og uden skånehensyn.”*

For så vidt at retten måtte komme til det resultat, at sagsøger uagtet ulykken den 20. juli 2014 under alle omstændigheder ville være blevet fyret

til fratræden den 23. december 2014, da skal det under henvisning til FED.2007.214Ø alene ske en skønsmæssig reduktion af kravet med tabt arbejdsfortjeneste, således at i en periode på skønsmæssigt 3 mdr., er tabt arbejdsfortjeneste kr. 0 idet det må lægges til grund,

at sagsøger havde en tæt og varig tilknytning til arbejdsmarkedet, og generelt har haft let til at finde arbejde.

I 2,5 år forud for ulykken havde der ikke været arbejdsløshedsperioder, og i perioden 5 år forud for ulykken har Jesper alene haft én længere arbejdsløshedsperiode.

Efterfølgende beskæftigelsesforløb understøtter dette, hvor sagsøger med sine skånehensyn alligevel har haft job hos Dansk Teknik & Værktøj ApS, og efterfølgende har fået tilknytning til 3 vikarbureauer.

At kravet på tabt arbejdsfortjeneste kan opgøres til kr. 254.161,96. Der er enighed om den beløbsmæssige opgørelse af kravet.

Til støtte for rentepåstanden anføres,

at i medfør af erstatningsansvarslovens § 16 stk. 2 skal erstatning betales 1 måned efter, at skadevolderen har været i stand til at indhente de oplysninger der er fornødne til at bedømme erstatningens størrelse.

Det afgørende kriterium for forrentningen er, at hvornår skadevolder har de relevante oplysninger og ikke hvorvidt kravet er opgjort korrekt eller ej.

At Der skal betales renter at påstanden om betaling af svie og smerte godtgørelse jf. Rentelovens § 16 stk. 2 en måned efter de fornødne oplysninger er fremsendt. Disse er fremsendt ved brev af 20. oktober 2015, bilag 7.

At Kravet på tabt arbejdsfortjeneste skal forrentes successivt med udgangspunkt i Erstatningsansvarslovens § 16 stk. 2, hvorefter at kravet forrentes en måned fra de fornødne oplysninger var til stede.

At For perioden 03.10.2014 – 23.12.2014, kr. 4.252,84 kræves beløbet forrentet fra den 15. januar 2015, idet kravet er fremsat den 15. december 2014 (bilag 14). Det erindres at uenigheden om dette beløb er et spørgsmål om den juridiske fortolkning af Ferielovens § 25.

For perioden den 23.12.2014 -28.02.2015, kr. 18.678,33 kræves forrentet fra den 27. marts 2015, idet kravet er fremsat ved brev af den 27. februar 2015 (bilag 15).

For perioden 01.03.2015 – 09.10.2015, kr. 73.329,59 kræves forrentet fra den 20. november 2015, idet kravet er fremsat ved brev af den 20. oktober 2015 (bilag 7).

For perioden 10.10.2016 – 28.02.2016, kr. 41.851,52, kræves forrentet fra den 23. marts 2016, idet kravet er fremsat ved brev af 23. februar 2016 (bilag 16).

For perioden 29.02.2016 – 16.04.2017, kr. 33.366,08 forrentes fra sagens anlæg.

For perioden 17.04.2017 – 08.01.2018, kr. 35.283,14 forrentes en mdr. fra den 20. februar 2018."

Sagsøgte har i sit påstandsdokument anført følgende:

"ANBRINGENDER:

1. Nærværende sag handler om, hvorvidt sagsøger er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter den 23. december 2014 og frem til den 12. januar 2018.
 - a) I den forbindelse skal det vurderes, hvorvidt sagsøger, såfremt skaden den 20. juli 2014 ikke var sket, fortsat ville have været beskæftiget hos Aage Vestergaard Larsen A/S efter den 23. december 2014, hvor han havde sin ansættelsesdag, jf. sagens bilag 4.
 - b) Det skal endvidere vurderes, hvorvidt sagsøger den 25. juni 2016 – hvor han blev raskmeldt til ledighed, jf. bilag G - var i stand til at begynde at arbejde igen i væsentlig samme omfang som før skadens indtræden, jf. erstatningsansvarslovens § 2, stk. 1, 1. pkt.
 - c) Det skal endvidere vurderes, om sagsøgers indtægter i perioden efter den 25. juni 2016 frem til den 12. januar 2018, jf. sagens bilag 12, 12b, 12c, 12d, 12e, 12f, 17, 18, 19, 20 og 26 udgør et indtægtstab i forhold til sagsøgers forventede indtægt i samme periode, jf. sagens bilag 8a – 8e, hvis sagsøger ikke kunne have opretholdt arbejdet hos Aage Vestergaard Larsen A/S.
2. Sagen handler endvidere om, hvorvidt sagsøgte med hjemmel i Ferielovens § 25 har været berettiget til at undlade at tillægge feriepenge med 12,5 % ved opgørelse af forventet indtægt i perioden fra den 5. oktober 2014 til og med den 20. november 2014.
3. Sagen handler endelig om, hvorvidt sagsøger er berettiget til godtgø-

relse for svie og smerte for perioden fra den 2. juni 2015 til den 16. juni 2015 med 2.660,00 kr.

- Det skal i den forbindelse vurderes, om sagsøger i den nævnte periode var syg i erstatningsansvarslovens § 3's forstand.

4. Sagen omhandler endelig, hvorvidt sagsøger kan kræve renter af diverse beløb fra diverse tidspunkter.

Ad 1, a.

Det fremgår af sagens bilag 4, at sagsøger blev opsagt fra sin stilling hos Aage Vestergaard Larsen A/S den 28. november 2015 med sidste ansættelsesdag den 23. december 2014. Det fremgår af bilag 4, at begrundelsen for opsigelsen har været omlægninger i produktionen.

Det fremgår af sagens bilag 10, at direktør bekræfter, at Aage Vestergaard Larsen A/S valgte at opsiges sagsøger i forbindelse med omlægningen af produktionen fordi han var sygemeldt.

Det kan imidlertid efter sagsøgtes opfattelse lægges til grund, at sagsøger blev opsagt fra sit arbejde, fordi der skulle ske omlægning af produktionen i virksomheden, og at der af den grund under alle omstændigheder skulle ske opsigelse af personale. Det er muligt, at det var oplagt at vælge sagsøger (blandt flere medarbejdere), men det er ikke fra sagsøgers side godtgjort, at sagsøger ikke ville være blevet opsagt, såfremt han ikke havde været syg. Det bekræfter bilag 10 da heller ikke.

Det kan derfor efter sagsøgtes opfattelse lægges til grund, at sagsøger – uanset den anerkendte skade – ville have været uden arbejde efter den 23. december 2014.

Ad 1, b og C.

Det følger af erstatningsansvarslovens § 2, stk. 1, 1. pkt., at retten til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ophører, når den skadelidte kan begynde at arbejde igen i væsentlig samme omfang, som før skadens indtræden.

Det fremgår af sagens bilag G, at sagsøger blev raskmeldt den 25. juni 2016, hvor sagsøger samtidig ikke længere var berettiget til sygedagpenge. Det fremgår videre af bilag G sammenholdt med bilag 2, at sagsøger i perioden frem til den 25. juni 2016 havde været igennem et forløb på hjerneskadecenteret på grund af en hjerneskade, som sagsøger erhvervede sig som 9-årig. Den 1. april 2016 fandt man således, at man forventede sagsøger raskmeldt til ordinært arbejde i juni 2016, jf. bilag G, side 17.

Det fremgår endvidere af sagens bilag 12 til 12e, at sagsøger efter raskmel-

dingen den 25. juni 2016 har haft arbejde i væsentligt omfang hos flere forskellige arbejdsgivere. Han har således arbejdet hos Dansk Teknik & Værktøj fra 28. juni 2016 til den 17. oktober 2016 med normalt 149 timer pr. måned, jf. bilag 12.

Han har desuden arbejdet hos vikarbureauet Vikar4 fra den 28. november 2016 til den 1. januar 2017, jf. bilag 12c. I samme periode var han ansat hos Kelly i en uge fra den 12. til den 18. december 2016, jf. bilag 12d.

Sagsøger var sideløbende ansat hos JKS A/S fra den 18. juli 2016 til den 31. juli 2016 og fra den 23. januar 2017 til den 2. april 2017, jf. bilag 12b.

Ifølge bilag 12f har sagsøger i den nævnte periode oppebåret supplerende dagpenge fra A-kasse svarende til en ugentlig arbejdstid på 37 timer.

Det fremgår endvidere af bilag 12e og bilag 18, at sagsøger den 13. marts 2017 til den 19. november 2017 har været ansat som vikar hos vikarbureauet Jysk Vikarservice. Det fremgår af bilagene, at sagsøger har arbejdet fuld tid de dage, hvor han har været på arbejde.

Det fremgår endelig af bilag 26, at sagsøger sideløbende med vikaransættelsen hos Jysk Vikarservice atter har været ansat hos JKS A/S i perioden fra den 18. september 2017 til den 7. januar 2018, i hvilket periode han i vidt omfang har arbejdet fuld tid.

Det kan således konstateres, at sagsøger har været i beskæftigelse stort set uafbrudt siden han blev raskmeldt fra kommunen. Det kan endvidere konstateres, at han i samme periode i vidt omfang har arbejdet fuld tid. Det kan efter sagsøgtes opfattelse lægges til grund, at den eneste årsag til, at sagsøger – i perioder – ikke har arbejdet fuld tid, har været, at der ikke har været arbejde til ham. Der er således ingen dokumentation for, at sagsøger ikke har været i stand til at arbejde fuld tid i hele perioden.

Det fremgår af sagens bilag 13, at sagsøger i perioden fra den 28. juni 2016 til den 1. januar 2017 har haft en samlet indtægt på ca. 154.500 kr., hvilket svarer til en omtrentlig indtægt på 1 år svarende til 309.000 kr.

Det fremgår af sagens bilag 8a – 8e, at sagsøgers gennemsnitlige indtægt (inklusive dagpenge) i årene 2009 til 2013 var 261.766 kr. Sagsøgers højeste lønindtægt i samme periode 292.492 kr., jf. bilag 8d.

Det gøres derfor sammenfattende gældende, at sagsøger den 25. juni 2016 var i stand til at arbejde igen i væsentlig samme omfang som før skaden, og at retten til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste under alle omstændigheder ophører på dette tidspunkt.

Det gøres støtte herfor sammenfattende gældende,

- at sagsøger den 25. juni 2016 blev raskmeldt uden begrænsninger af kommunen,
- at sagsøger siden den 25. juni 2016 har arbejdet fuld tid, idet omfang der har været arbejde til ham,
- at sagsøger har været berettiget til supplerende dagpenge fra A-kasse svarende til en 37-timers arbejdsuge, hvorfor A-kassen har accepteret, at han står fuld til rådighed for arbejdsmarkedet, og
- at sagsøgers indtægt efter den 25. juni 2016 ikke har været mindre end den forventede indtægt uden skaden, når sammenlignes med hans arbejdsmarkedstilknytning og lønniveau de seneste 5 år forud for skadens indtræden.

Sagsøgte er opmærksom på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved udtalelse den 12. januar 2018 (bilag 24) har vurderet, at sagsøgers erhvervsevne er nedsat med 15 % som følge af skaden den 20. juli 2014.

Det er sagsøgte opfattelse, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering af et erhvervsevnetab er i strid med sagens faktuelle oplysninger og i strid med gældende retspraksis.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring baserer sin vurdering på, at der skulle være konstateret en indtægtsnedgang efter skaden. Det beror efter sagsøgte opfattelse på en misforståelse. For det første er det ikke dokumenteret, at sagsøger kunne have opretholdt samme indtægt som før skaden, idet det må lægges til grund, at han under alle omstændigheder ville være blevet op-sagt uanset skaden. For det andet kan det konstateres, at sagsøgers faktiske indtægt efter raskmeldingen ikke er mindre end sagsøgers dokumenterede indtægt i årene før tilskadekomsten – når bortses fra 2014 – og som derfor svarer til sagsøgers normalt forventede indtægt, såfremt han ikke var kommet til skade. For det tredje kan det konstateres, at sagsøger arbejder fuld tid, når han arbejder, og at det ikke er dokumenteret, at det skulle relateres til skaden, at han ikke altid arbejder fuld tid, men at dette alene skyldes manglende arbejde.

Det fremgår endvidere af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse, at man lægger afgørende vægt på, at der er betydelige funktionsbegrænsninger som følge af skaden, som efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings opfattelse medfører, at sagsøger i et varigt perspektiv vil få brug for skånehensyn og evt. let nedsat tid. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering er efter sagsøgte opfattelse i strid med gældende retspraksis.

Det følger således af retspraksis, at der ikke foreligger et erhvervsevnetab, hvis den tilskadekomne udfører arbejde og oppebærer indtægt svarende til

den forventede indtægt uden skaden. Dette gælder uanset, om der foreligger betydelige skånehensyn og om der måtte være tale om en særlig stilling, hvor der tages specielle hensyn til den tilskadekomne. I nærværende sag udfører sagsøger arbejde i fuldt omfang, idet omfang der er arbejde til ham. Endvidere oppebærer han samme indtægt, som han kunne forvente, selvom skaden ikke var sket. Det er derfor uden betydning for erhvervsevnetabs-vurderingen, at han måtte have skånebehov som følge af skaden.

Det fremgår endelig af sagsøgers påstandsdokument, at man gør gældende, at der alene skal gælde en 3-måneders karensperiode, hvis retten måtte finde, at sagsøger under alle omstændigheder ville være blevet opsagt den 23. december 2014. Det bemærkes, at den af sagsøger påberåbte dom FED 2007.214 Ø ikke hjemler en karensperiode på 3 måneder (men derimod knap 6 måneder), og at dommens resultat i øvrigt er tilsidesat i U 2016.3715 H, der alene hjemler en skønsmæssig fastsættelse af tabt arbejdsfortjeneste, når der er tale om en lang erstatningsberettigende periode.

Endvidere bestrides det, at sagsøger havde en fast og varig tilknytning til arbejdsmarkedet, ligesom det gøres gældende, at hans konkurrerende hjerne-skade, der medførte et forløb på hjerneskadecenteret, netop bliver relevant i relation til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, når sagsøger under alle omstændigheder ville være blevet opsagt fra sit arbejde.

Ad 2:

Det fremgår af oplysningerne i sagen, at sagsøger har oppebåret fuld løn under sygdom, inklusive feriepenge frem til og med den 4. oktober 2014, jf. vedlagte bilag C.

Det fremgår også af bilag D, at sagsøger har været ansat hos Aage Vestergaard Larsen A/S siden den 3. juni 2013.

Det fremgår endelig af bilag 4, at sagsøgers ansættelse hos Aage Vestergaard Larsen A/S ophørte den 23. december 2014, der var sidste arbejdsdag.

Det følger af dagældende Ferielov § 25, at en lønmodtager ved sygefravær på mere end 3 dage har ret til feriegodtgørelse, beregnet som 12,5 % af den sædvanlige løn de sidste 4 uger før fraværet, fra arbejdsgiveren. Det følger af § 25, stk. 3, at det er en betingelse, at lønmodtageren har haft mindst 12 måneders sammenhængende ansættelse hos arbejdsgiveren. Det følger endvidere af § 25, stk. 4, at sygeferiegodtgørelsen højst skal betales for 4 måneder inden for et kalender år.

Da sagsøger på skadestidspunktet, og dermed første fraværdsdag, havde været ansat i mere end 12 måneder, og da sygefraværet varede ud over 3 dage, er han følgelig berettiget til sygeferiegodtgørelse fra arbejdsgiveren i 4 måneder, jf. Ferielovens § 25.

De 4 måneder løber fra den 20. juli 2014 til den 20. november 2014.

Som tidligere nævnt fremgår det af bilag C, at sagsøger har oppebåret fuld løn inklusive feriepenge frem til og med den 4. oktober 2014.

Det følger derfor af Ferielovens § 25, at sagsøger ikke kan kræve feriegodtgørelse af den forventede indtægt på 135,35 pr. arbejdstime i perioden fra den 5. oktober 2014 til den 20. november 2014, hvilket svarer til 34 arbejdsdage. Derimod skal der tillægges feriepenge af den resterende periode fra 21. november 2014 til 23. december 2014. Sagsøger har således et samlet indtægtsstab frem til den 23. december 2014 på ca. 23.111 kr., som sagsøgte har udbetalt, jf. bilag E og F.

Ad 3.

Det følger af erstatningsansvarslovens § 3, at der ydes erstatning så længe den skadelidte er syg. Ved begrebet ”syg” forstås, at den skadelidte er sygemeldt og undergivet behandling.

Det fremgår af sagens lægelige akter, at der ikke er sket behandling af følgerne efter ulykken efter den 3. marts 2015, jf. bilag 1.

Der er herefter ikke pågået behandling i perioden fra den 2. til den 16. juni 2015, hvorfor sagsøger ikke er berettiget til godtgørelse for svie og smerte i denne periode.

Ad 4.

Det er en forudsætning for at kunne kræve renter, at der er fremsat et krav om betaling, og at dette krav er behørigt dokumenteret. Det bestrides, at dette er gjort.

Det gøres til støtte herfor gældende, at sagsøger ved skrivelse den 15. december 2014 krævede erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for perioden fra uge 41 til og med uge 51 med 21.064,89 kr. Da sagsøgte har betalt 17.969,63, jf. sagens bilag E, kan der naturligvis ikke kræves renter af 4.252,84 fra den 15. januar 2015 men maksimalt af 3.095,26 kr., jf. sagens bilag 14.

For så vidt angår bilag 15 bemærkes, at der her også kræves erstatning for samme periode som ved bilag 14. Ved bilag 15 kræves erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for 21 uger fra den 4. oktober 2014 til den 28. februar 2015. Men der er allerede ved bilag 14 krævet erstatning for 11 uger fra den 4. oktober 2014 og frem. Det yderligere krav, der således er fremsat ved bilag 15 må herefter udgøre yderligere 10 uger. Dette krav kan efter bilag 15 beregnes til 15.186,30 kr. og det er alene dette beløb, som i givet fald kan kræves

forrentet.

For så vidt angår bilag 7 bemærkes, at der ved skrivelsen af 20. oktober 2015 alene er krævet erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for perioden fra den 1. marts 2015 til den 9. oktober 2015 med 48.212,16 kr. Der kan naturligvis ikke kræves renter af mere end der er krævet.

Endelig bemærkes for så vidt angår bilag 16, at der den 28. april 2016 er betalt 5.141,75 kr. i erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, jf. bilag F. Dette beløb skal naturligvis fratrækkes ved opgørelse af, hvilket beløb, der skal forrentes. Det fremgår ikke klart, hvor sagsøger har tænkt sig at fratrække dette beløb før kravet om renter."

Parterne har under hovedforhandlingen procederet i overensstemmelse med deres påstandsdokumenter, dog med hensyntagen til, at Jesper Andersen har korrigeret sin rentepåstand.

Rettens begrundelse og afgørelse

Vedrørende kravet på svie og smertegodtgørelse

Efter de lægelige oplysninger af 4. marts 2015 samt referat af opfølgningssamtale den 9. marts 2015 fra Jobcenter Randers lægger retten til grund, at sagsøgers genoptræning af hånden ophørte den 3. marts 2015, og at der ikke har været iværksat anden form for behandling i perioden 2. juni - 16. juni 2016. sagsøger findes derfor ikke at være berettiget til svie og smertegodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 3 efter opstart i virksomhedspraktik den 2. juni 2016, selvom han fortsat modtog sygedagpenge. Det forhold, at sagsøger blev opfordret til at benytte og træne sin hånd hjemme efter et udleveret træningsprogram også efter den 3. marts 2015, kan ikke føre til et andet resultat.

Vedrørende kravet på erstatning for feriepenge

Af de fremlagte lønsedler og opgørelser over udbetalte sygedagpenge fremgår, at Aage Vestergaard Larsen ApS alene har betalt fuld løn inklusive feriepenge til sagsøger frem til og med den 4. oktober 2014, selvom han først fratrådte sin stilling den 23. december 2014. Herefter og efter bevisførelsen i øvrigt findes det ikke godtgjort, at sagsøger havde krav på fuld løn under sygdom. Efter den dagældende ferielovs § 25, stk. 1, jf. stk. 3 og 4, var Aage Vestergaard Larsen ApS derfor forpligtet til at betale sagsøger sygeferiegodtgørelse i de første 4 måneder af sygeperioden, hvorfor han ikke kan kræve erstatning af Alm. Brand for feriepenge for denne periode. Da Alm. Brand har udbetalt erstatning for feriepenge for de resterende arbejdsdage frem til sagsøgers fratræden, har han ikke lidt et tab, som kan kræves erstattet af Alm. Brand. sagsøgers krav på erstatning for feriepenge kan derfor ikke tages til følge.

Vedrørende kravet på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste

Retten lægger efter bevisførelsen til grund, at sagsøger, da ulykken fandt sted, havde været ansat i Aage Vestergaard Larsen A/S i et fuldtidsjob på almindelige vilkår i over 1 år, og at der var planer i virksomheden om at udvide hans arbejdsopgaver i forbindelse med ændringer i produktionen.

sagsøger har forklaret, at hans arbejdsgiver oplyste, at han var blevet opsagt, fordi han var sygemeldt og derfor alligevel ikke var til stede. Vidnet har både ved sin mail af 20. maj 2016 og ved sin forklaring bekræftet, at sagsøger uden forudgående samtalerunde blev afskedi-get, idet han var sygemeldt, og man ved udvælgelsen navnlig lagde vægt på medarbejdernes tilstedeværelse på arbejdspladsen. Han forklarede desuden, at der ikke i øvrigt havde været noget at udsætte på hans arbejdsindsats. Retten lægger derfor til grund, at sagsøgers sygefravær var den væsentligste årsag til, at han var den, man valgte at opsiges. Det findes herefter sandsynliggjort, at sagsøger fortsat ville have været ansat i virksomheden, hvis ulykken ikke var sket. sagsøger har således krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, jf. erstatningsansvarslovens § 1, stk. 1.

Ved afgørelsen af, om der kan tilkendes erstatning frem til det tidspunkt, hvor den vejledende udtalelse om erhvervsevnetab forelå, jf. erstatningsansvarslovens § 2, stk. 1, 2. pkt., eller om der alene kan tilkendes erstatning til det tidspunkt, hvor sagsøger kunne begynde at arbejde igen, jf. § 2, stk. 1, 1. pkt., er det afgørende, om det efter oplysningerne om Jesper Niko-lajsens indtægter før og efter ulykken kan lægges til grund, at han har lidt et erhvervsevnetab på ikke under 15 %. Da sagsøger var i arbejde hele det forudgående år før ulykken, skal der tages udgangspunkt i hans samlede erhvervsindtægt i det år, der går forud for datoen for skadens indtræden, jf. erstatningsansvarslovens § 7, stk. 1.

Efter oplysningerne om sagsøgers løn fra Aage Vestergaard Larsen A/S i 2013 og 2014 sammenholdt med Alm. Brands beregning af indtægtsdifference mellem forventet og faktisk/opreguleret indtægt for 2017 lægger retten til grund, at sagsøgers årlige indtægt efter raskmeldingen ikke er faldet med 15 % som følge af ulykken. Herefter er det trods Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse ikke godtgjort, at sagsøger har lidt et erhvervsevnetab på 15 %. Han er derfor ikke berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i en længere periode end til den 26. juni 2016, hvor han kunne begynde at arbejde, jf. erstatningsansvarslovens § 2, stk. 1, 1. pkt. sagsøgers krav om erstatning tages herefter delvis til følge med 167.226,54 kr., idet undersøgelsen af hans hjerneskade og det efterfølgende behandlingsforløb ikke kan antages at have haft indflydelse på længden af hans sygeperiode.

Efter oplysning om tidspunkterne for de krav, sagsøger løbende har fremsat over for Alm. Brand, forrentes beløbet med procesrente af 3.095,26 kr. fra den 15. januar 2015, af 11.354,34 kr. fra den 27. marts 2015, af 48.212,18 kr. fra den 20. november 2015, af 83.599,23 kr. fra den 23. marts

2016, og af 20.965,53 kr. fra sagens anlæg alt til betaling sker, jf. erstatningsansvarslovens § 16, stk. 2, jf. stk. 1.

Alm. Brand skal i sagsomkostninger betale 30.000 kr. til sagsøger og 4.320 kr. til statskassen. Beløbene dækker sagsøgers udgifter til advokatbistand inkl. moms og retsafgiften af 167.226,54 kr., jf. retsafgiftslovens § 13, stk. 2. Det er oplyst, at sagsøger ikke er momsregistreret. Retten har lagt vægt på sagens værdi, forløb og udfald.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Alm. Brand A/S, skal til sagsøgeren, sagsøger, betale 167.226,54 kr. med procesrente af 3.095,26 kr. fra den 15. januar 2015, af 11.354,34 kr. fra den 27. marts 2015, af 48.212,18 kr. fra den 20. november 2015, af 83.599,23 kr. fra den 23. marts 2016, og af 20.965,53 kr. fra sagens anlæg.

Alm. Brand A/S skal i sagsomkostninger betale 30.000 kr. til sagsøger og 4.320 kr. til statskassen.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Eva Skov
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Randers, den 28. januar 2019.

Camilla Mølgaard, retsassistent